

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 17Co/367/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200437  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200437.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX I. Q., o zaplataenie 1049,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 7C/23/2014-103 zo dňa 15.05.2015, jednohlasne taktó

### rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa tak, že námietka žalobcu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v tomto konaní je dôvodná.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením rozhodol, že pripúšťa, aby do konania na strane žalovanej vstúpil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 93 ods. 2 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Uviedol, že dňa 10.03.2014 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného. Podaním zo dňa 06.02.2015 žalobca vzniesol námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, čo odôvodnil tým, že v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. je nevyhnutnou súčasťou oznámenia združenia o vstupe do konania súhlas účastníka, popri ktorom sa má zúčastniť v konaní, pričom združenie takýto súhlas nepredložilo.

Súd prvého stupňa konštatoval, že z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. je zrejmé, že do konania ako vedľajší účastník môže vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného zákona. Pokiaľ žalobca tvrdí, že vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného je v zmysle § 93 ods. 3 druhej vety O.s.p. podmienený súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, je potrebné uviesť, že ustanovenie zákona, na ktoré sa odvoláva žalobca nadobudlo účinnosť dňa 01.01.2015. V čase, keď vedľajší účastník oznámil vstup do konania na strane žalovanej, t.j. dňa 10.03.2014, súhlas účastníka, popri ktorom sa vedľajší účastník zúčastňuje na konaní ešte nebol potrebný. Preto boli splnené všetky podmienky pre vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, do tohto konania, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní uviedol, že ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko túto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie O.s.p.. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní.

Nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2015. Keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, je platné odo dňa účinnosti a vzťahuje sa aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01.01.2015, pričom takýto výklad potvrdzuje aj znenie dôvodovej správy k predmetnému zákonu. Z ustanovenia § 93 O.s.p. aj pred samotnou novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje na návrh. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je potom úplne irelevantné, kedy združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. Zároveň poukázal na uznesenie NS SR z 05.02.2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustil.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s účinnosťou od 15.10.2008 bola do O.s.p. zavedená tzv. druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Druhú skupinu účastníkov legitimizuje na vstup do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 samotný zákon bez toho, aby sa explicitne vyžadoval súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Ak oznámenie o vstupe ako vedľajšieho účastníka bolo doručené súdu pred 01.01.2015, je potrebné posudzovať vstup do konania podľa noriem účinných do 01.01.2015. Navrhol uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Zákonný sudca podanému odvolaniu v súlade s § 374 ods. 4 O.s.p. nevyhovel.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že napadnuté uznesenie je potrebné zmeniť.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci bol dňa 10.02.2014 vydaný platobný rozkaz č.k. 7C/23/2014-23, ktorým bola žalovaná zaviazaná do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 1049,67 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1049,67 eur od 28.06.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 62,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 166,68 eur. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený dňa 21.02.2014. Žalovaná odpor proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote nepodala. Dňa 10.03.2014 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS o tom, že vstupuje do konania na podporu žalovanej. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podalo proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu odpor, ktorý bol súdu prvého stupňa doručený dňa 07.04.2014. Podaním zo dňa 18.05.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.05.2014 žalobca namietal neprípustnosť vedľajšieho účastníctva v skrátenom konaní a navrhol, aby súd odpor

vedľajšieho účastníka odmietol, čo odôvodnil tým, že v konaní o vydanie platobného rozkazu - v tzv. skrátrenom (rozkaznom) konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené, pričom poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 207/2011. Vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu a kým žalovaný nepodá odpor proti platobnému rozkazu, nenastanú ani účinky vzniku vedľajšieho účastníctva. V konaní vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmluvu a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný ale o úkon podľa hmotného práva. Podaním zo dňa 28.01.2015, doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.02.2015 žalobca vzniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovanej.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na nové znenie ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., účinné od 01.01.2015, ktoré zaviedlo výslovný súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vzniku vedľajšieho účastníctva, odvolací súd konštatuje, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo vstup do konania dňa 10.03.2014, kedy zákon ešte takúto podmienku nestanovoval. Súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa predpokladal. Vedľajší účastník sa nemôže zúčastňovať na konaní proti vôli hlavného účastníka, udelenie výslovného súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 však nie je podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Záver súdu prvého stupňa, že podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase oznámenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS o jeho vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu žalovanej súhlas žalovanej s jeho účasťou v konaní nebol potrebný, je správny. Odvolací súd však konštatuje, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení nijako nereflaktoval na dôvody neprípustnosti vedľajšieho účastníctva uvedené v podaní žalobcu zo dňa 18.05.2014.

Otázkou prípustnosti účasti vedľajšieho účastníka v štádiu rozkazného konania sa zaoberal Najvyšší súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. 6Cdo 207/2011, 6Cdo 211/2011, 6Cdo 357/2012), pričom judikatúra zotrúva jednoznačne na právnom stanovisku neprípustnosti účasti vedľajšieho účastníka v rozkaznom konaní. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6Cdo 420/2012 zo dňa 22.01.2014 vyslovil, že z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. možno vyvodit', že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie o vstupe dokonania na strane niektorého z účastníkov. To však neznamená, že tieto účinky nastávajú vždy v každom štádiu konania. Vzhľadom na zmysel vedľajšieho účastníctva (pomôcť zvládnúť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva sa môžu procesne plne realizovať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátrenom (rozkaznom) konaní, ktorého výsledkom (formou rozhodnutia) je platobný rozkaz. Skrátrené konanie v porovnaní s obvyklým priebehom sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez vykonaného dokazovania. Akceptovaná je tu rýchlosť a hospodárnosť konania a vo vzťahu k odporcovi zásada „bdelým patrí právo“. Pokiaľ odporca v tomto štádiu konania nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu a teda v tomto štádiu konania neuplatňuje svoje procesné práva, nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Nemôže sa teda naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. Táto pomoc sa môže najskôr prejaviť až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Konanie nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom zmysle slova až včasným podaním odôvodneného odporu odporcom, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. V zmysle záverov vyslovených Najvyšším súdom SR v predmetnom rozhodnutí, uvedené potom znamená, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v štádiu skrátreného (rozkazného) konania, nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v kontexte so zmyslom a účelom inštitútu skrátreného konania.

Vzhľadom na skutočnosť, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo svoj vstup do konania po vydaní platobného rozkazu, pričom žalovaná odpor proti platobnému rozkazu nepodala, teda v štádiu tzv. skrátreného (rozkazného) konania, je potrebné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že týmto oznámením o vstupe do konania nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva.

Za tohto stavu odvolací súd postupom podľa § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie zmenil tak, že námietka žalobcu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v tomto konaní je dôvodná.

Záverom odvolací súd dodáva, že s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti bude potrebné, aby súd prvého stupňa posúdil právne účinky odporu podaného Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.